



Janko
Ferk

in naj je bil puh nad ustnicami

I

iskal sem
prijazen znak
v njenem obrazu
in odkril sem
barvo njenih oči

duh njenih las
je bilo kadilo

moji občutki
so bili za trenutek
oltar nežnosti

z rahlim gibom
mi je dala vedeti
da razume
in da se je v njej rodil
občutek

napetost med najinimi mislimi
sem lahko imenoval ljubko
najin molk jo je ohranil

nisva nagnila glav

pogledala sva si
v oči
ki so sijale od sreče

zveličanje teles
veliko navdušenje
je bilo povzdigovanje

počasi so se začele ustnice potresati

obraza sta bila keliha
z ustnicami sva nazdravila
na ljudi
in na življenje

oznanjevala sva mir
naša pridiga je veljala svetu

tisti
ki so naju hoteli slišati
so naju slišali
s srcem

spoznali so
vzdignila sva glavi
in se ozrla proti nebu

najini lasje
ki so se zapletli
in naj je bil puh nad ustnicami
so bili oblačila velike maše

II *intervju sodobnost* *in Topa Parlije*

stiskanje rok
ga je vabilo
rahlost
mu je
spremenila dih

to je bil most
na katerem
sta si
lahko prišla še bliže

srečanje je rodilo smisel

njune želje so bile molitev

prijela sta se
za roke
obljubila sta si
mir

njuni telesi
sta se dotikali
z velikim zaupanjem

hotenje je bilo v soglasju

počasno in previdno
sta se spuščala
na tleh
sta se pozdravila
s prstnimi jagodicami

v ovinkih
sta vodila svoje roke
po telesu drugega

noben zlog
tu

je nastal
sporazum
brez kakršnega koli jezika

v njihih očeh
je zasijala
sreča
ki se je imenovala
drugod v njih
presrečnost

zdaj
sta zahtevala
popolnost
njuni telesi
sta bili darilo

sprejela sta

spoznala sta se

ta
veličina
se
je
imenovala
enovitost

njuni občutki
so veljali vsem
ki so bili za lepoto

govorila sta
s stiskanjem rok

bila sta
odrešenje

zdaj
sta bila
blažena

za vselej